

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a dr. Balogh Tibor ügyvéd által képviselt **felperesnek** dr. Kalászi Éva ügyvéd **alperes** ellen **szavatossági igény** iránt a Fővárosi Bíróságnál 16.G.40.795/2007. szám alatt indult és a Fővárosi Ítéltábla 3.Pf.20.973/2010/6. számú ítéletével befejezett perében az említett számú másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2011. szeptember hó 20. napján tartott tárgyaláson meghozta a következő

**í t é l e t e t :**

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a Fővárosi Ítéltábla 3.Pf.20.973/2010/6. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, a felülvizsgálati kérelemmel érintett rendelkezését hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 53.000 (Ötvenháromezer) Ft felülvizsgálati perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

**I n d o k o l á s :**

A felülvizsgálati kérelem szempontjából irányadó tényállás szerint a perbe hozott Audi A4 gyártmányú 2006. április 10-én az alperes

telephelyén megsérült gépjárműre az alperes mint eladó és a felperes mint vevő 2006. június 13-án adásvételi szerződést kötöttek 7,100.000 Ft kedvezményes vételár kikötése mellett.

A szerződés 3.1.d) pontja szerint hibás gépjármű szolgáltatása esetén a vevő választása szerint díjmentes javítást, vagy kicserélést kérhet, kivéve, ha a választott igény teljesítése lehetetlen, vagy ha annak teljesítése az eladónak más szavatossági igény teljesítésével összehasonlítva aránytalan többletköltséget jelentene. A h) pont szerint pedig ha az eladó a javítást megfelelő határidőre nem vállalta és cserére nincs lehetőség, a vevő árleszállítást igényelhet, vagy elállhat a szerződéstől. Jelentéktelen hiba miatt az elállás jogát a vevő nem gyakorolhatja. Az alperes az adásvételi szerződés megkötésekor a felperest nem tájékoztatta a gépjármű korábbi sérüléséről, mely az újrafestésre tekintettel nem volt észlelhető. A felperes a vételáron kívül a forgalomba helyezés díja címén 133.552 Ft-ot, az üzembehelyezési jog forgalmi engedélybe történő bejegyzésének költségeként 17.000 Ft-ot, valamint a rendszámnak a gépjármű üvegébe történő gravírozása költségeként 25.000 Ft-ot fizetett ki.

2006. augusztus 18-án a felperes a gépkocsi kicserélését kérte az alperestől. Arra hivatkozott, hogy a vásárlás sérülésmentes gépkocsira vonatkozott, ugyanakkor megállapítható, hogy a perbeli gépkocsinak fényezési hibái vannak. Az alperes a sérüléseket elismerte.

A felek közötti levelezés során az alperes 2006. szeptember 25-én kelt tájékoztatójában elismerte a gépkocsi javításának szükségességét és felajánlotta, hogy elvégzi a jármű újbóli fényezését, amit a felperes nem fogadott el. Az alperes 2006. okt. 12-én kelt levelében elfogadta a felperes csereigényét az esetben, ha a járművet az eredeti vételár betudása mellett cseréli ki egy új autóra. Miután a perbeli motortípussal már nem gyártották a gépkocsit, a felperes a cserét oly módon fogadta volna el, hogy megfelelő teljesítményű, illetőleg hasonló lökettérfogatú bármilyen Audi A4 személygépkocsit elfogad, azzal azonban, hogy a perbeli személygépkocsi eredeti, kedvezmény nélküli vételára 8,803.920 Ft összegben, ezentúl a regisztrációs adó 680.400 Ft összegben összesen 9,484.320 Ft kerül beszámításra.

A peres felek a gépkocsi fenti módon megvalósuló cseréjében végül is megállapodni nem tudtak. A felperes a többször módosított keresetében az alperes hibás teljesítésre hivatkozással szavatossági igény címén kérte elsődlegesen a gépjármű kicserélését, másodlagosan bejelentette a szerződéstől való elállását és ennek eredményeként kérte az alperest 9,718.192 Ft és kamatai, valamint a perköltség megfizetésére kötelezni. A cserére vonatkozó igény kapcsán hangsúlyozottan tudomásul vette, hogy

teljesen azonos teljesítményű és felszereltségű gépkocsi nem szerezhető be, de hasonló paraméterű csere gépkocsit kért a korábbival azonos fizetési konstrukció mellett.

Az alperes viszontkeresetet terjesztett elő, amelyben 3,260.000 Ft megtérítését kérte arra hivatkozással, hogy a felperes 2006. októberében az alperesi ajánlatot nem fogadta el, nem adta vissza a gépjárművet, ezért a felperes késedelembe esett. Az ebből eredő kárt a Ptk. 303. §-ának /1/ bekezdése alapján köteles megtéríteni. Felelősséggel tartozik a gépjármű értékében a felperesi használat idején a motorháztetővel összefüggésben keletkezett értékcsökkenésért, amelyet kért beszámítani az eredeti 7,100.000 Ft-os vételárba.

Az első fokon eljáró Fővárosi Bíróság a 16.G.40.795/2007/54. számú ítéletében az alperest 7,116.872 Ft-nak, ebből 7,058.552 Ft-nak 2006. június 30-tól járó késedelmi kamatainak, valamint 1,129.750 Ft perköltségnek a megfizetésére kötelezte azzal, hogy a felperes egyidejűleg köteles kiadni a perbeli gépjárművet. A felperes keresetének ezt meghaladó részét, míg az alperes viszontkeresetét teljes terjedelmében elutasította.

A Fővárosi Ítéltábla az alperes fellebbezése folytán hozott 3.Pf.20.973/2010/6. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatta és az alperest terhelő marasztalás összegét 5,508.552 Ft-ra, az általa fizetendő elsőfokú részperköltség összegét pedig 1,000.000 Ft-ra leszállította, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Elfogadta az elsőfokú bíróság megállapítását, miszerint az alperes az adásvételi szerződést hibásan teljesítette, ezáltal a felperes jogosult volt a Ptk. 306. §-ában írt szavatossági igényeit érvényesíteni. A beszerzett szakértői vélemény alapján elfogadta, miszerint a gépjármű maradéktalanul olyan szinten nem volt javítható, hogy az megfeleljen a gyári új gépjármű követelményeinek, tehát a helyreállítás értékcsökkenés nélkül nem volt elvégezhető, így a felperes kérhette a gépjármű kicserélését. A gépjármű cseréje azonban nem volt elvégezhető, mert a szavatossági igény bejelentésekor a perbelivel azonos paraméterekkel rendelkező gépjármű gyártását a gyártó leállította. Ez alapján a felperes megalapozottan tért át a Ptk. 306. §-a /1/ bekezdésének b) pontjában írt szavatossági igényre és kellő alappal állt el a szerződéstől.

A másodfokú bíróság megítélése szerint az alperes a per későbbi szakaszában az elállást tudomásul vette, így a peres felek között utóbb az elszámolás volt a vita tárgya, egyébként a felek az adásvételi szerződést már a 2006. október 12-i alperesi, és az azt

elfogadó felperesi október 25-i nyilatkozattal felbontottnak tekintették. A felperes igényt tarthatott az általa kifizetett 7,100.000 Ft vételárra, továbbá a Ptk. 310. §-a alapján a szavatossági igénnyel összefüggő egyéb kárára, kivéve a pert megelőzően beszerzett szakértői vélemény díját. A másodfokú bíróság is megalapozottnak találta a felperesnél keletkezett sérülés miatti újrafényezés következtében beálló 200.000 Ft nagyságú értékcsökkenést.

Részből alaposnak találta az alperes viszontkeresetét. Kifejtette, a gépjárművet a felperes 2006. október 25-ét követően is tovább használta, ezáltal a gépjármű értéke a beszerzett szakértői vélemény szerint 3,100.000 Ft-tal csökkent. Megállapította, hogy a szavatossági jogok érvényesítése során mindkét fél megsértette a Ptk. 277. §-ának /4/ bekezdésében írt együttműködési kötelezettségét, egyik fél sem úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. Tényként fogadta el, hogy a peres felek 2006. október 25-én a szerződést felbontottnak tekintették, így az elszámolás ebben az időpontban esedékessé vált. Az a körülmény, hogy az elszámolás kérdésében megegyezni nem tudtak, mindkét fél magatartására visszavezethető. A felperes ugyanis kellő alap nélkül igényelte az általa kifizetett összegűnél magasabb vételár beszámítását, az alperes pedig kellő alap nélkül tagadta meg a vételár visszafizetését, illetőleg csak oly módon volt azt hajlandó megtenni, hogy azt egy másik gépkocsi vételárába beszámítja. A szerződés felbontására tekintettel felperes csak felelős őrzőként volt jogosult a gépkocsit birtokában tartani, a Ptk. 196. §-ának /2/ bekezdése szerint nem használhatta. A felperes a gépkocsit ennek ellenére tovább használta, így felelősséggel tartozik az alperessel szemben minden olyan kárért, amely enélkül nem következett volna be. A gépkocsi 3,100.000 Ft értékcsökkenését a másodfokú bíróság a felek között 50-50 %-ban megosztotta, ennek következtében az alperes által a felperesnek fizetendő összeget 5,508.552 Ft-ra és kamataira leszállította.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak „megváltoztatását, a felperes elállás iránti keresetének elutasítását”, valamint a felperesnek 1,708.550 Ft tőke és 1,869.258 Ft kamat, továbbá 1,000.000 Ft részperköltség és 312.900 Ft bruttó ügyvédi munkadíj visszafizetésére, valamennyi összeg 2011. február 4. napjától járó kamatai, valamint a felülvizsgálati perköltségek megfizetésére való kötelezését kérte. A másodfokú bíróság által elkövetett jogszabálysértést a Pp. 221. §-ának /1/ bekezdésében, valamint a Ptk. 306. §-a /1/ bekezdésének b) pontjában foglaltak megsértésében jelölte meg.

Előadta, hogy a másodfokú bíróság ítélete iratellenes abban a részében, amelyben megállapította, hogy az alperes a per későbbi szakaszában a felperesnek a szerződéstől való elállását tudomásul vette. Iratellenes az a megállapítás is, hogy a peres felek között

létrejött szerződést a felek a 2006. október 12-i alperesi nyilatkozattal és az azt elfogadó 2006. október 25-i elfogadó nyilatkozattal felbontottnak tekintették. Az általa a felpereshez küldött 2006. október 12-én kelt levelében kifejezetten hivatkozott arra, hogy elállásnak nincs helye, tehát sem el nem fogadta a felperes elállását, sem a szerződés felbontására vonatkozó nyilatkozatot nem tett. A jogvita békés úton való rendezésének érdekében tett ajánlatot arra, hogy a járművet az eredeti vásárlási áron egy új autóra becseréli, ami tartalmában egy visszavásárlási szerződés megkötésére vonatkozott, ennek során a gépjárműben időközben bekövetkezett értékcsökkenést nem is kívánta érvényesíteni. Ez az ajánlat semmiképpen sem tekinthető a perbeli szerződés felbontására irányuló szerződési ajánlatnak.

Sérelmezte, hogy az eljáró bíróságok nem vették figyelembe a 2009. szeptember 14-én kelt észrevételeiben a szakvéleménnyel kapcsolatban kifejtett előadásait. Ebben hivatkozott arra, hogy a hiba gyári technológiával műszaki értékcsökkenés nélkül javítható „az eladási érték károsodása nélkül”. Sérelmezte, az értékcsökkenés mértéke tekintetében a szakvélemény kétszeresen számolta el ugyanazon elemnek a kétszer történt javítását, így jutott arra a téves következtetésre, hogy az értékcsökkenés 12-16 %-ra tehető a reális 2-3 %-kal szemben. A szakértő az egyes elemek sérülését 6-8 %-kal vette alapul, míg a gyakorlat ezt a mértéket 1-1,5 %-ban veszi figyelembe. A gépjárműnek a felperes által használt időszakában bekövetkezett sérülései esetében azonban a szakértő már csak egyszeresen számolta el ugyanazon elem sérülések miatt bekövetkezett értékcsökkenését.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a szakértőt nem nyilatkoztatta meg, a tényállást nem derítette fel, az új szakértő kirendelése iránti alperesi indítványt mellőzte és ennek indokolását sem adta. Valójában az eljáró bíróságok nem vették figyelembe az alperes védekezését a javítás teljesíthetőségére, a hiba jelentéktelenségére, valamint a felperes elállásra való jogosultságára vonatkozó előadásait, és ennek az ítéletekben indokolását sem adták.

Fenntartotta, hogy a felperest az elállás joga nem illette meg, az elsődleges szavatossági csoportban lévő kijavítás jogát gyakorolhatta volna.

Abban az esetben, ha a szakértői vélemény alapján mégis az lenne megállapítható, hogy a hiba nem javítható, úgy hivatkozott a hiba jelentéktelen voltára, amely ugyancsak kizárja a felperes által gyakorolható elállás lehetőségét.

Bejelentette, hogy a perbeli gépjárművet visszavették és a jogerős ítélet alapján megfizetett a felperes részére 5,508.552 Ft tőkét, ennek 2006. június 30. napjától járó kamatát 1,869.258 Ft összegben. A perbeli gépjárművet 2011. március 16-án 3,800.000 Ft-ért tudta értékesíteni.

A korábbi szakvélemény ellentmondásosságával kapcsolatosan dr. J G

igazságügyi szakértői szakvéleményét szerezte be, amelyet a felülvizsgálati kérelméhez csatolt.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

.-.-.-

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül és azt a felhozott okokból nem találta jogszabálysértőnek.

Nem iratellenes a másodfokú bíróság ítéletének azon megállapítása, hogy az alperes 2006. október 12-i ajánlata és a felperes október 25-i nyilatkozata értelmében a felek a perbeli gépjármű adásvételi szerződést lényegében felbontottnak tekintették. Az alperes jogi képviselőjének a 2010. április 15-i tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt előadása alapján is bizonyított, hogy a felek 2006. októberében már tudomással bírtak arról, miszerint a hibás gépkocsi cseréjére nincs lehetőség, mivel a szerződéssel érintett típusú gépkocsik gyártását a gyártó beszüntette. Az a felperes által is elfogadott alperesi ajánlat ezért, hogy egy új gépkocsira kötnek adásvételi szerződést, amelynek vételárába az alperes beszámítja a perbeli hibás gépjármű vételárát, felfogható akként, hogy a szerződést érdemben felbontottnak tekintették és az eredeti állapot helyreállítását a hibás gépkocsi visszavételével és a vételár betudásával kívánták rendezni. A szerződés felbontásának tényét erősíti az alperesi képviselő 2010. április 15-i jegyzőkönyvben rögzített nyilatkozata.

Nem iratellenes a másodfokú ítéletnek azon megállapítása sem, hogy a per későbbi szakaszában az alperes lényegében a felperesnek a szerződéstől való elállását is tudomásul vette, figyelemmel a hivatkozott alperesi nyilatkozatra. A fenti megállapítást mindenben alátámasztotta az alperes gépjármű értékesítésben közreműködő alkalmazottja F A tanúvallomása is. Nevezett úgy nyilatkozott, hogy felajánlották a felperesnek a gépkocsi visszavételét és a vételár visszafizetését, ami a felperesnek nem felelt meg, és csak ezután tárgyaltak a gépjármű más típusú, de hasonló paraméterű gépjárműre történő cseréjéről, amely a korábban kifejtettek szerint egyben a korábbi szerződés felbontását is jelentette.

Alaptalanul állította az alperes, hogy az eljáró bíróságok nem vették figyelembe a 2009. szeptember 14-én kelt (37. sorszám alatt benyújtott) a műszaki szakértői véleménnyel kapcsolatban tett észrevételeit, az elsőfokú bíróság nem nyilatkoztatta meg a

szakértőt és a tényállást nem derítette fel.

Az iratokból megállapítható, hogy az alperes az alapszakértői véleményre 25. sorszám alatt észrevételt tett, amelyben az ott megjelölt kérdésekre kérte megnyilatkoztatni a szakértőt, és a szakértői véleményben foglaltak helytállóságát vitatta. Az elsőfokú bíróság az alperes által feltett kérdések tekintetében kiegészítő szakértői bizonyítást rendelt el. A szakértő a 35. sorszámú kiegészítő szakértői véleményében valamennyi feltett kérdésre választ adott. Az alperes a 37. sorszámú észrevételében valójában megismételte a 25. sorszámú előkészítő iratban már bejelentett kifogásait. Az alap és kiegészítő szakértői véleményt benyújtó műszaki szakértő megidézésére és meghallgatására egyik fél sem tett indítványt. A 2010. április 15-én tartott tárgyaláson az elsőfokú bíróság felhívta a felek figyelmét arra, hogy a tárgyalást be kívánja rekeszteni. Erre irányuló bírói kérdésre mindkét fél jelenlévő jogi képviselője úgy nyilatkozott, hogy további bizonyítási indítványa nincs. Ezek után alappal nem hivatkozhat az alperes arra, hogy az elsőfokú bíróság nem tett eleget az általa előterjesztett bizonyítási indítványnak.

Az eljáró bíróságok a rendelkezésre álló bizonyítékokat a Pp. 206. §-ában foglaltak szem előtt tartásával a logika alapvető szabályainak megsértése nélkül helyesen mérlegelték. Jogsértés nélkül fogadták el a műszaki szakértő alap, és kiegészítő szakértői véleményében tett azon megállapítást, miszerint a gépkocsi hibájának két sikertelen javítását követően szükségessé váló újabb javítása esetén a jármű műszaki értékcsökkenés nélkül már nem volt javítható. A szakértő e megállapítását kellően megindokolta, úgy nyilatkozott, hogy a második már az alperes által hibásan felhordott festékréteg eltávolítása után kellene a harmadszor újra festendő felületet ismételten kiegyengetni, kiegyenlíteni, majd újrafényezni, amely egyrészt szabványon kívüli festékréteg vastagságot eredményezne, másrészt a régi festékréteg eltávolítása mechanikai úton, hőkezeléssel, vagy maratással történhetne, ami a gyári elektrolikus korrózióvédelem sérülésével jár, amely sérülés utóbb nem javítható. Arra nem merült fel adat a perben, hogy az alperesi első javítást megelőzően az eredeti gyári festékréteg eltávolítása milyen módon történt és már az alperes által végzett első javítás milyen károsodásokat okozott. A Legfelsőbb Bíróság megítélése szerint nincs jogi jelentősége annak, hogy a gyárban gyári technológiával elvégezhető-e a javítás műszaki értékcsökkenés nélkül, mivel a perbeli gépkocsi a gyárból történt kiszállítást követően az alperesnél sérült meg, így javítása a szakértői vélemény szerint csak javító műhelyi körülmények között történhet, ahol értékcsökkenés nélkül nem javítható.

Az értékcsökkenés mértékére nézve a szakértő a szakvéleményét kellően megindokolta és arra is kellő magyarázatot adott, hogy miért vett kétszeres sérülést figyelembe az értékcsökkenés

megállapításánál, továbbá hogy a jármű baloldali hátsó részén keletkezett apró, ún. rásérülések miatt nem hatottak értékelhető módon az értékcsökkenésre. E kérdésben új szakértői vélemény beszerzése indokolatlan volt.

A felperes részéről gyakorolható elállásra való jogosultság tekintetében a Legfelsőbb Bíróság mindenben egyetértett az eljárt bíróságok által korábban kifejtett indokokkal, a Ptk. 306.§-ában foglalt, a szavatosságra vonatkozó törvényi rendelkezések bírósági értelmezésével. A szakértői vélemény alapján egyértelmű volt, hogy a perbeli hiba értékcsökkenés nélkül nem volt javítható, az nem volt jelentéktelennek tekinthető, a típus kifutása miatt cserére nem volt lehetőség, ezért a felperes az elállás jogát jogszerűen gyakorolta. Jogsértés nélkül marasztalta a másodfokú bíróság az alperest a Ptk. 306. §-a alapján.

A jogerős ítélet meghozatala után bekövetkező tényeket, így a perbeli gépjármű eladását, az adásvételi szerződésben szereplő vételárat a Legfelsőbb Bíróság nem vehette figyelembe, mivel a felülvizsgálati eljárás tárgya annak eldöntése, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő-e és ennek elbírálása során az ítélet meghozatalakor ismert tényeket kell figyelembe venni. Úgy szintén nem volt figyelembe vehető az felülvizsgálati eljárásban csatolt szakértői vélemény sem, mivel a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvétele kizárt.

A kifejtetekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése szerint hatályában fenntartotta.

Az alperes felülvizsgálati kérelme sikertelen volt, ezért a Pp. 78. §-ának /1/ bekezdése szerint köteles a felperesnek a felülvizsgálati eljárással okozott költségét megtéríteni. A felperes felülvizsgálati perköltsége a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. §-a /2/ bekezdésének a) pontja és /5/ bekezdése szerint felszámítható, az ÁFA-t is tartalmazó ügyvédi munkadíjat foglalja magában.

**Budapest, 2011. szeptember 20.**

**Dr.Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke**  
**Gyöngyösiné dr.Gyügyei Klára sk.előadó-bíró**  
**Dr.Lőrincz Györgyné sk. bíró**



